

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΡΥΘΕΝ ΤΗΣ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΝΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΩΣ

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . Δρ. Ν. 20.
» » ἐσωτερικόν . . » » 15
» τοὺς κκ. Φοιτητάς » « 8.

ΣΥΣΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὅδεος Πινακτῶν
Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἀρθρίτις φυματιώδης ἀρχομένη τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος. Ἀρθροτομία. Ἰασις ἀνευ ἀγκυλώσεως, ὑπὸ Εὐαγγέλου Καλλιωντίζη, χειρουργοῦ. — Ὁδηγία τῆς ιατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων φροντίδων κατὰ τὴν πρώτην παιδικὴν ἡλικίαν, ὑπὸ Γ. Κερομηλά, ἱατροῦ (ἐν Παρισίοις). — Ἀκαδημία τῆς ιατρικῆς ἢ ἐν Παρισίοις. Δευκώματα μυστικῆς (Συνέχ.). — Περιγραφή τοῦ καταστήματος τῶν ἐν Κύθῳ λουτρῶν καὶ ἔκθεσις τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1884 ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὑπὸ Γ. Δικωπιδουρ ἱατροῦ (ἐν Κύθῳ). — Βιβλιοκρισία. — Κανονισμὸς τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου. (Συνέχ.). — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίων.

ΑΡΘΡΙΤΙΣ ΦΥΜΑΤΙΩΔΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ.

Ἀρθροτομία. — Ἰασις ἀνευ ἀγκυλώσεως.

ὑπὸ ΕὐΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΛΛΙΟΝΤΙΖΗ, χειρουργοῦ.

Πρόκειται περὶ γυναίκης ἡλικίας 30 ἐτῶν, ἥτις διηγέθη ἡμῖν τὰ ἑξῆς: Ἐχούσα πάντοτε καλῶς, ἔσχε τὴν ἐμμησίαν αὐτῆς ῥύσιν τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἥτις ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ τακτικῶς νυμφευθεῖσα πρὸ 7 ἐτῶν ἔσχε τρεῖς τοκετοὺς φυσιολογικοὺς.

Τὴν ὀγδόην ἡμέραν μετὰ τὸν τρίτον τοκετὸν λαβόντα χώραν πρὸ 7 μηνῶν, ἤρξατο νὰ παρκαπνῇται διὰ πόνον κατὰ τὴν ἀρθρώσιν τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος· ἡ βλάβις ἦν ὀδυνηρά· ἡ κάμψις ἐτελείτο ὑπ' ἀμβλυτά·

τὴν γυνίαν· ἡ ἔκτασις τελεία. Ὁ προσκληθεὶς ἰατρός διέταξεν ἐκδόριον ἐπὶ τῆς πασχούσης ἀρθρώσεως, καὶ μετὰ τὸ πρῶτον τοῦτο πέντε ἕτεραι ἀλληλοδιχοδύωσι. Ἀλλ' ἡ ἀναμενομένη βελτίωσις δὲν ἐπῆρχετο, τοῦναντίον μάλιστα ἡ ἀρθρωσις ἐξοιδουτο, ἡ βᾶδις καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον δυσχερής, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ πόνοι ἠδύχνον.

Τὴν πάσχουσαν ἐλθοῦσαν εἰς Ἀθήνας ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐπεσκέφθη περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ε. ε., εὗρον δὲ αὐτὴν τὴν ὄψιν καὶ τὴν θρέψιν καλῶς ἔχουσάν· τοπικῶς ἐξετάσας τὴν πάσχουσαν ἀρθρῶσιν τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος εὗρον αὐτὴν ἐξοιδημένην, χορὸς τῆς ἐπιγονατίδος· κλυδακμὸς σαφέστατος ἰδίως κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἡμισυ τῆς ἀρθρώσεως· πυρετικὴ κίνησις πρὸς τὸ ἐσπέραις 28^ο, 2· ἔκτασις τοῦ ποδὸς τελεία· κάμψις ἀτελεστάτη καὶ ἐπώδυνη, βᾶδις οἰδυνηρά. — Οὐδὲν ἀπὸ τῶν πνευμόνων. — Αἱ λοιπαὶ ἀρθρώσεις εἶχον καλῶς.

Πρὸ τοιαύτης λοιπὴν καταστάσεως πράγματι, ἔθετα τὴν διαγνώσιν πυρῆνος ἀρθρίτις· ἐπαέρθη λοιπὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κένωσιν τῆς ἀρθρώσεως· καὶ τὴν ἀντισηπτικὴν πλύσιν αὐτῆς διὰ τοῦ ἀπομυζητήρος τοῦ Potain, ὑπὸ αὐστηρᾶν ἀντισηψίαν· τῆς αὐτῆς γνώμης ἦν καὶ ὁ συνάδελφος κ. Αἰμπρός, ὅστις εἶδε τὴν πάσχουσαν.

Ἐνῆργητα λοιπὸν τὴν παρεκέντησιν τῆς ἀρθρώσεως διὰ τῆς ἀκ. 3 τοῦ ἀπομυζητήρος τοῦ Potain· ἀλλ' ἀντὶ ὑγροῦ ἐξήλθον ἐλάχιστοι μυκητώδεις σάρκες, εἰς ἄκρον μαλακάς, ἀποφράσσας μάλιστα καὶ τὸν αὐλὸν τῆς ἀλίδος· ἀπέσυρα λοιπὸν τὴν ἀκίδα ἀποφράξας ἐρμητικῶς καὶ ἐπιδέσας ἀντισηπτικῶς.

Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξεληούσας μυκητώδεις σάρκας, ἐκτάκτου πλαδαρότητος, καὶ αἵτινες ἐποιοῦν τὸν ψευδοκλυδακμὸν, ἤλλαξα διαγνώσιν· ἀρθρίτις· φυματιώδης ἀρχομένη· καὶ θέλων νὰ ἐπέμβω ριζικώτερον, ἐπρότεινα τὴν ἀρθροτομίαν ὡς τὴν μόνην ριζικὴν θεραπείαν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπουσιάζοντος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρεταίου εἰς τὰς θερμὰς τῆς Αἰθιοπίας, εἶδον τὴν πάσχουσαν ἐν συμβουλίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαγγίνα καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Γαλιάνη, οἵτινες ἐπίσης ἀπεφάνθησαν, ἀφοῦ ἐπιστάμενως ἐξήτασαν τὴν πάσχουσαν ἀρθρῶσιν, ὅτι μόνη ἡ ἀρθροτομία ὑπολείπεται πρὸς ριζικὴν ἔκτασιν.

Τὴν 1ην λοιπὸν αὐγούστου ε. ε. τῇ συνδρομῇ τριῶν βοηθῶν ἐνῆργησα τὴν ἀρθροτομίαν ὡς ἐξῆς· ἐξασφαλίσας τὴν αἱμορραγίαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἐπιδέσμου τοῦ Esmairelli κατὰ τὸν μῆρόν, καὶ χλωρῶν ῥιζῆς τὴν πάσχουσαν, διὰ τομῆς καθέτου, μήκους 8 ε. μ. κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἡμισυ τῆς ἀρθρώσεως, ἠνέωξα αὐτὴν· εὐθὺς προσέπεσε πληθὺς μυκητωδὴν σαρκῶν εἰς ἄκρον μαλακῶν, ἐλάχιστοι δὲ σταγόνες πύου· διὰ τοῦ ἀριστεροῦ λιχνου, εὐοδιακθέντος διὰ τοῦ τραύματος εἰς τὴν ἀρθρῶσιν, εὗρον τὸν ἀρθρὸν ὅλως ἐστρωμένον μυκητωδὴν σαρκῶν, οὐχὶ ἀπαντα

ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἡμισυ ἐσωτερικόν, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τυγχάνοντος ὕγιους, ὡς ἡ ἀφὴ τοῦλάχιστον ἐπληροφύρει με· διὰ τοῦ ἐπᾶκμου λοιπὸν κοχλαρίου τοῦ Volkman ἀπέξεσα τοῦτον, καὶ ἀπέπλυνα ἀφθόνως ἀντισηπτικῶς· κατόπιν ἐπλήρωσα τὴν ἀρθρῶσιν διὰ γάλης ἰωδιοφορμούχου 30 οἰο· ἐπιδέσις δι' ἰωδιοφορμίου καὶ παχέος στρώματος βάττης, καὶ ἀκίνησις ἐντελὴς ἐν ἐκτάσει τοῦ μέλους· εἰς αὐλακονάρθηκα.

Ἢ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιδέσμου τοῦ Esmairelli αἱμορραγία οὐχὶ ἐπλήμυς.

Ἢ ἀποθεραπεύει ὑπῆρξεν ἀπλουστάτη· πυρετὸς τὰς πρώτας ἑπτὰ μετὰ τὴν ἐγχείρησιν ἡμέρας ἐπῆλθε μικρὸς 38^ο, 2, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπυρεξία· τελεία χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀντισηψίαν.

Τὴν 30ην ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως ἡμέραν ἡ πάσχουσα κατέλιπε τὴν κλίνην βαδίζουσα ἐντελῶς ἐλευθέρη, καὶ διατηρήσασα τὴν πλήρη κάμψιν καὶ ἔκτασιν τοῦ γόνατος, χωρὶς νὰ ὑπολειφῇ οὐδ' ἡ παραμικρὰ δυσκαμψία.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων φροντίδων κατὰ τὴν πρώτην παιδικὴν ἡλικίαν.

ὑπὸ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ, ἱατροῦ (ἐν Παρίσις).

1. — Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔτους ἡ μόνη τροφή τῶν νεογνῶν πρέπει νὰ ᾖ τὸ γάλα, πρὸ πάντων τὸ τῆς μητρὸς εἶνε τὸ προτιμότερον, ἢ ἐν ἐλλείψει τοῦ τοιοῦτου, τὸ τῆς τρόφου. Ὁ μαστὸς πρέπει νὰ διδῇται κατὰ δώρον περίου, καὶ ὀλίγον ἀραιότερον τὴν νύκτα.

2. — Ἐν ἐλλείψει τοῦ γάλακτος τῆς γυναικὸς χρᾶσθε τῷ γάλακτι τῆς ἀγελᾶδος ἢ τῆς αἰγός, θερμὸν (χλιδ) καὶ κατ' ἀρχὰς ἀναμειγμένον κατὰ τὸ 1/2 μεθ' ὕδατος ὀλίγον σακχαρώμενον, μετὰ δὲ τινὰς ἐβδομάδας ἀναμειγμένον κατὰ τὸ 1/4 μεθ' ὕδατος ὁμοίου.

3. — Ὅταν διδῇται τὸ γάλα πρὸς πόσιν, χρᾶσθε ἀγγελοῖς ὑελινοῖς ἢ γήινου¹, εἴτινα πρέπει νὰ καθαρίζονται μετ' ἐπιμελείας δόξαις γίνεται

¹ Τὴν 5 Ὀκτωβ. (24 Σεπτεμβρ.) εὐρισκόμενος ἐν τῷ ἱατροσυμβουλίῳ (Consultation hospital Trousseau), τοῦ Cadet de Gaussicourt εἶδον πᾶσα 19 μηνῶν ἔχοντα χρώμα πεπονοειδές, κοιλίαν ἐξωγλωμένην καὶ βάσανίζομενον πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπὸ μικρὸν πυρετόν. Ὁ κ. Cadet de Gaussicourt μόλις τὸ εἶδεν χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάσῃ μοι εἶπε· πιθανόν αἰτία νὰ ᾖ τὸ γάλα· εἶπα, ἐξετάσας ἀκριβῶς τὰ θωρακικά καὶ κοιλιακά ὄργανα καὶ μὴδὲν οὐσιώδες εὗρον, ἠρώτησα τὴν μητέρα τοῦ παιδὸς διὰ τινὸς τρόπου ὕδουσιν αὐτῷ τὸ γάλα, ἡ μήτηρ ἀπήντησε διὰ τοῦ liberon,

χρήσις αὐτῶν· μὴ χρᾶσθε ποτὲ ἀγγείοις ἐκ κασσιτέρου τὰ ὁποῖα συγκρατοῦσι πάντοτε μόλυβδον· ἀποφευγέτω ἡ χρῆσις μυζήμων (sucrons) ἐκ φελλοῦ ἢ ἐκ σπόγγου, τὰ ὁποῖα θέτουσιν ἐνίοτε μεταξύ τῶν χειλέων τῶν νεογνῶν διὰ τὴν καθησυχάζουσαν τὴν πεῖναν ἢ τὰς φωνὰς αὐτῶν.

4. — Ἀποφευγέτωσαν τὰ διάφορα μίγματα, τὰ ὁποῖα τὸ ἐμπόριον συσταίνει ὡς ἀντικαταστατικὰ τοῦ γάλακτος.

5. — Ἀναμνησθήτω ὅτι ἡ τροφή διὰ τοῦ θηλάστρου (biberon), ἢ διὰ μικροῦ τινοῦ ἀγγίου ἀνευ τῆς βοήθειας τοῦ μακτοῦ, αὐξάνει πολλὰς τὰς τροπὰς τῶν ἀσθενούντων καὶ προκαλεῖ τὸν θάνατον τῶν νεογνῶν.

6. — Εἶνε πολὺ ἐπιβλαβὲς τὸ δίδειν εἰς τὰ νεογνά εὐθύς, πρὸ πάντων κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας, τροφὴν στερεάν, ἄρτον, γλυκίσματα, κρέας, χορταρικά, σπώρας.

7. — Μετὰ τὸν 7. μῆνα δύνανται ν' ἀρχίσωσι νὰ δίδωσι ζωμούς, ἂν τὸ γάλα τῆς μητρὸς ἢ τῆς τροφῆς δὲν εἴνε ἀρκετὸν· ἀλλὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους εἶνε πάντοτε ὠφέλιμον τὸ δίδειν ἐλαφρὸν ζωμὸν κατσκευασμένον μετὰ γάλακτος, ἢ μετὰ ἔρτου λευκοῦ, ἢ μετὰ φαρίνης ξηρανομένης ἐν κλιδάνῳ, ἢ μετὰ ὀρίζιου, ἢ μετὰ fécules διὰ τὴν προετοιμάζεσθαι μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ νεογνὸν εἰς τὸν ἀπογαλακτισμὸν.

Ὁ ἀπογαλακτισμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνηται ἢ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν 12 ἢ 13 πρώτων ὀδόντων, ὅταν τὸ νεογνὸν ᾖ εἰς καλὴν κατὰστασιν ὑγιᾶς καὶ ἐν ἡσυχίᾳ, ἥτις συνοδεύει τὴν ἐμφάνισιν τῶν περισσοτέρων ὀδόντων.

8. — Ἐκάστην πρωΐαν ὁ καθαρισμὸς πρέπει νὰ γίνηται πρὶν θέσασιν τὸ νεογνὸν εἰς τὸν μακτὸν ἢ εἰς τὸ φαγκτὸν.

Ὁ καθαρισμὸς πρέπει νὰ συνίσταται α'. ἐκ πλύσεως τοῦ σώματος καὶ πρὸ πάντων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἐκαστὴν καθαρά· ἐκ πλύσεως τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ μένῃ συνηθροισμένη ἡ ἀκαθαρσία ἢ αἱ ἐφελκίδες· β'. ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν λευκῶν. Ὁ ἐπίδεσμος τῆς κοιλίας πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ τὸν πρώτον μῆνα.

9. — Πρέπει ν' ἀποφεύγηται ἀποκλειστικὸς ἡ χρῆσις τῆς φαγκτῆς ἐπὶ βίου τοῦ σώματος, ἥτις περιβάλλει καὶ σφίγγει ὁμοῦ τὰ ἄκρα καὶ τὸ σῶμα, διότι ὅσῳ περισσότερον τὸ νεογνὸν ἔχει τὰς κινήσεις ἐλευθέρως τόσῳ περισσότερον γίνεταί ῥωμαλέον καὶ καλῶς ἐσχηματισμένον.

Ἄμειψας τῇ ἐξήγησιν νὰ δίδωσιν αὐτὸ διὰ τοῦ κοχλιαρίου, ἡ μήτηρ ἀπήντησεν ὅτι πλύνουσι καλῶς τὸν σπλῆνα. Ἐκ τοιαύτης ἀφορητικῆς κινουμένης ὁ κ. Cadet de Gassicourt δι' ἑλλειψῶν λέγων εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ποτὲ δὲν καθαρίζεται ὁ σπλήν καλῶς, καὶ ἂν καθαρίζεται δὲν ὑπάρχει σαρκώδης ἀνευ ἄλλης τινὸς ὕλης ἥτις εἶνε ἐπιβλαβὴς. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ γίνηται χρῆσις αὐτῶν τῶν biberon τὰ ὁποῖα φέρουσιν βίχι, σπλῆνα, φλόκληρον· ἀλλὰ ἐλάχιστον σαρκώδους ἐπὶ τοῦ στομάχου τῆς φιλίας».

Γ. Κ. ρ. ο. μ. η. λ. α. ε.

Ἀπορριφθήτω πᾶσα ταινία ἥτις πιέζει τὴν κεφαλὴν καὶ ἥτις δύναται νὰ παρῇ ἀργότερον ταρχὰς εἰς τὴν υγείαν ἢ εἰς τὴν νοσηρότην.

10. — Ἐν νεογνὸν πιεθὲν πρέπει νὰ ᾖ ἐνδεδυμένον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον θερμῶς κατὰ τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται καὶ κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους· ἀλλὰ πρέπει καὶ ἐκάστην νὰ προφυλάττεται ἐπιμελῶς ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς μεγάλης ζέσης, εἴτε ἐκτὸς εἴτε ἐντὸς τῶν κατοικιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ ἀὴρ πρέπει ν' ἀνανεῶται ἀρκετῶς.

11. — Δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ ἐξέρχητε τὸ νεογνὸν πρὸ τῶν 15 ἡμερῶν ἐκτὸς ἂν ἡ θερμοκρασία εἴναι πολὺ γλυκεῖα.

12. — Εἶναι πολὺ ἐπιφοβὸν νὰ κοιμᾶται τὸ νεογνὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης μετὰ τῆς μητρὸς ἢ τροφῆς.

13. — Δὲν πρέπει νὰ ἐπισπεύδῃται ἡ βάδισις τοῦ νεογνοῦ, πρέπει νὰ ἀφίωσιν αὐτὸ νὰ ὑφῆται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ σηκώνηται μόνον. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀποφεύγηται ἡ χρῆσις τῶν ἀμαξῶν (chariots), καλαθίων καὶ λοιπῶν.

14. — Δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀφίωσιν ἀνεύφροντιδος τὰς ἐλαχίστας καθαρὰς τῶν νεογνῶν (πόνους, κωλικούς, διαρροίας, ἐμέσματα συχνά, βήχα κλπ.) πρέπει νὰ καλῶσιν ἱατρὸν εὐθύς κατὰ τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἀσθενείας ἂν αὕτη ἐκτείνεται πέραν τῶν 24 ὥρῶν.

15. — Ἐν εἰκαζομένη κατὰστάσει ἐγγυμοσύνης, πᾶσα μήτηρ ἢ τροφὸς ὀφείλει ν' ἀπογαλακτίσῃ ἀμέσως τὸ βρέφος ἐπὶ ποινῇ τοῦ θέτειν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν ἢ τὴν υγείαν τοῦ νεογνοῦ.

16. — Εἶναι ἀπαράιτητον τοῦ νὰ ἐμβολιάσῃ τὸ νεογνὸν ἐντὸς τῶν 3 πρώτων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεώς του, ἢ ἐντὸς τῶν 3 πρώτων ἐβδομηκονθῶν, ἂν ὑπάρχῃ ἐπιδημικὰ εὐλογία (petite vérole)· ὁ ἐμβολιασμὸς εἶναι τὸ μόνον προφυλακτικὸν μέσον ἀπὸ τὴν νόσον αὐτήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

(Συνεδρίασις τῆς 23 Φεβρουάριου).

Πτωματίζειν καὶ μικρόβια.

(Συνέχεια. σελ. 246).

CHARPENTIER. — Διαφωνοῦμεν λοιπὸν εἰς ζήτημα οὐσιῶδες ἀρχῆς, ἡ ὑπερτέρησις τοῦ θάλασσης ἢ τοῦ μικροβίου.

Ὅπως πείσῃ ἡμᾶς ὁ Pétur δέον νὰ καταδείξῃ διὰ γεγονότων ὅτι εἰς τὴν λεγὸν δὲν ὑπάρχουσι μικρόβια παθογόνα ἀποχωρήσιμα, ἵκανά νὰ παρῇ πειραματικῶς τὴν σπλαιμάν. Ἐφ' ὅσον ὁ Pétur δὲν καταδείξῃ ἡμῖν τοῦτο μένομεν πεπεισμένοι περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ μικροβίου.

ἡ δὲ πεποίθητις ἡμῶν στηρίζεται εἰς τὰ ἔργα τοῦ Pasteur, τοῦ Koch, τοῦ αὐτοῦ Doleris, τῶν Tiegel, Klebs, Haussmann, Zweifel, Lomer, καὶ τῶν ἄλλων ὧν τὰ ἔργα συμφωνοῦσι καὶ ἀμοιβαίως ἐπιρρύνονται.

Λίαν δύσκολον τὰ νῦν ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς φύσεως τοῦ μολυντικοῦ τοῦτου ἐγέρματος, τοῦ ἐπιλοχείου τοῦτου μικροβίου, ὅπερ καλλιεργῆθῃ καὶ ἐνοφθαλμιθῇ παρήγει μάλλον ἢ ἴστων σταθερῶς μάλλον ἢ ἴστων βεβαίως τὴν ἐπιλόχειον σηψαιμίαν.

Τὸ σχῆμα τῶν μικροβίων τούτων εἶναι ποικίλον, πιθανῶς δ' ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μέσου ἐν ᾧ ἀναπτύσσεται, τὸ ζήτημα τῆς μορφολογίας δὲν εἶναι εἰσέτι λελυμένον.

Τάχα θὰ κατορθωθῇ ἡ ἀνεύρεσις μικροβίου ἐπιλοχείου ἐνικίου, δὲν φρονῶ, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν εὑρεσιν ἐνικίου σηπτικοῦ μικροβίου, διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐκ τῶν παμπληθῶν ποικιλιῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι εὑρισκομένων μικροβίων καὶ τῶν ἐρχομένων εἰς ἐπαφὴν μετὰ ἐπιφανείας πρὸς καλλιέργειαν, τραύματος, μήτρας ἐπιλοχείου κλ. μίξ μόνη τούτων ἔσται ἐπιβλαβής, τοῦναντίον δὲ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀνὰ ζήτησις αὕτη ἐν τῷ μέλλοντι ἔσται δυσχερεστάτη ἕως δὲ καὶ ἀδύνατος ἕνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν περιστάσεων τῆς ἐπιλοχείου σηψαιμίας καὶ τῶν προόδων περὶ τὴν θεραπείαν τῶν λεχωίδων. Χάρις εἰς τὴν ἀσπληνὴν ἀντισηπτικὴν μέθοδον τὴν ἐφαρμοζομένην εἰς τὰς λεχωίδας τὴν σήμερον ἀπέβη ἐξαιρέσις ἡ περίστασις κεραυνοβόλου σηψαιμίας, ἥτις ἄλλοτε ἐξωλόθρευε τὰς λεχωίδας, ἀπέμειναν δὲ περιστάσεις τινὲς ἡπίαις ἐπιλοχείου σηψαιμίας ἥτις ὡς τὰ πολλὰ ἴσται.

Εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τῆς ἐπιστήμης κατάστασιν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐπὶ περιστάσεων λυμφαγγειτικῆς μορφῆς τῆς νόσου τὸ συχνότερον εὑρισκόμενον μικρόδιον εἶναι τὸ *micrococcus en chapelet*. Ἐπὶ δὲ τῶν αἱματηρῶν σηψαιμιῶν, τῶν ὑποχρονίων παθήσεων μετὰ σηπτικῶν θρόμβων καὶ δευτεροπαθῶν ἐστιῶν, εἰς τὰς μεταστατικὰς ἐμβολὰς ἀπαντᾷ ὁ διπλόκοκκος ἢ ὁ σταφυλόκοκκος.

Τὰ μικρόβια ταῦτα καλλιεργῆθέντα καὶ ἐνοφθαλμισθέντα παρήγαγον πάντοτε τὴν σηψαιμίαν, συμπεραίνω συνεπῶς ὅτι ταῦτα εἶναι τὰ μόνα παράγοντα τὴν σηψαιμίαν ταύτην.

VERNEUIL. — Ἀκριβέστερον τὸν λόγον ὅπως ὑποστηρίζω ὑπόθεσιν ἢ ἐξήνεγκα πρὸς ἐξήγησιν γεγονότος καὶ θεωρίαν ἥτις χρησιμεύει ὡς βάσις τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως, ἀς ἀμφοτέρως ἀντέκρουσαν οἱ συνάδελφοι Leon Le Fort καὶ Peter.

Δὲν ἀποφεύγω τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν συζήτησιν διότι δὲν δίδω τὴν δέουσαν ἀξίαν εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, τοῦναντίον φρονῶ ὅτι τοῦτο εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος καθότι ἀναμφισβότως θὰ ὀρίσῃ τὸ μέρος ὅπερ ἐλάσσει τὴν ταξικαίμιαν ἀνήκει εἴτε ἐκ τῶν ἐκτὸς προέρχεται εἴτε ἐν τῷ σώματι πλάσσεται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἡμῶν ἀνατομικῶν συσπαικτικῶν

τὸ δηλητήριο ἐγερμα, τοῦθ' ὅπερ ἐπειράθησαν νὰ καταδείξωσι ἡδὲ τῷ 1885 οἱ ἐν Toulouse ἱατροὶ Jeannele καὶ Lamlanié εἰς μονογραφίαν ὑπὸ τῇ ἐπιγραφῇ Recherches sur le rôle respectif des ptomaines et des microbes dans la pathogenie de la septicemie.

Πάντοτε παρεδέχθην τὴν διπλὴν ταύτην τοῦ μολυσμοῦ πηγὴν, διότι τῷ 1869 ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ταύτῃ βεβαίως τὴν ὑπαρξιν ἐν τοῖς τραύμασιν τραυματικοῦ ἰοῦ, παρεδεχόμεν, ὡς οἱ Pannum, Bergmann κ.α. τὸν δυνατόν σχηματισμὸν χημικοῦ δηλητηρίου ὅπερ τότε ἀπεκαλεῖτο σηψίνη· βραδύτερον οὐδόπως πτοηθεὶς ἐκ τῶν κατ' ἐμοῦ ἐπικρίσεων ἐδογμάτισα καὶ διὰ ζώσης καὶ διὰ τοῦ τύπου ὅτι ὁ ὄργανισμός ἡμῶν ἦτο συγχρόνως θηριοπροφεύων ἕνεκα τῶν παρασίτων ζώων ἃ ἐγκλείει, θερμοκήπιον ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ βλαστανόντων φυτῶν, καὶ τέλος ἐργαστήριον δηλητηρίων χημικῶν προϊόντων, ἕτινα ὁ Gaulier διέκρινε καὶ ἀπεκάλεσε πτωματίνας καὶ λευκοματίνας.

Ἐκ τούτων ὀρμώμενος παρεδεχόμεν δύο κυρίας πηγὰς διὰ τὰς γενικὰς νόσους 1. — Τὴν εἰσόδον τῶν ξένων σπόρων ἐκ τοῦ ἐκτὸς κόσμου ἐν τῷ ὄργανισμῷ ἡμῶν. — 2. — Τὴν ἐκφύλισιν τοῦ ὄργανισμοῦ ἡμῶν ἕνεκα συγκριμμάτων προερχομένων ἀπὸ ἡλαττωμένης, κύζημένης, ἢ μεταβεβλημένης ὁρέψεως.

Εἰμαι λοιπὸν ἑτοιμος νὰ παραδεχθῶ ὅτι εἶναι βέβαιον ἐκ τῆς τῶν μικροβίων θεωρίας καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς παθολογικῆς φυσιολογίας καὶ τῆς βιολογικῆς χημείας θεωριῶν.

Πάντες γινώσκουσιν ὅτι ὀρίλων περὶ νοσηροῦ σπόρου μνημονεύει συγχρόνως καὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ᾧ ἀναπτύσσεται ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἰδιοσυστάσεως. Βεβαίως διὰ τὰς ἀπὸ φυσιολογικῆς πηγῆς νόσους ὁ ὄργανισμός λαμβάνει τὸ πρῶτον μέρος, διὰ δὲ τὰς μικροβιακὰς νόσους ἡ οἰκονομία προώριστα νὰ λαμβάνῃ, νὰ πολλαπλασιάζῃ ἢ νὰ καταστρέφῃ, νὰ ἀποβρίπτῃ τοὺς σπόρους χωρὶς νὰ δύνηται νὰ πλάσῃ αὐτὴ ἐν αὐτῷ τοιοῦτον.

Διόλον ἐκ τούτων ὅτι οὐδαμῶς παραδεχόμεν τὸ αὐτόματον τῶν νόσων κατὰ τὴν γραμματικὴν τῆς λέξεως ἔννοιαν, διότι αἱ ἐπὶ μάλλον ἢ ἴστων τῆς ὁρέψεως μεταβολαὶ δὲν τελοῦνται ἀφ' ἐαυτῶν, ἀλλὰ χρῆζουσιν ἐξ ἀνάγκης αἰτίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ παθολογικὴ εἰδικότης ὑπενοεῖ ἀπολύτως τὴν ὑπαρξιν ὄντων ὅλως διαφόρων ἐκείνων ἃ ταῦτα ἀλλίσκουσιν, ἐξ οὗ συμπεραίνεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνυπάρξῃ τὸ αὐτόματον καὶ ἡ εἰδικότης.

Ἀλλ' ἐπ' ἀνέλωμεν εἰς τὸ μέρος τῆς συζητήσεως ὅπερ προτίθεμαι νὰ σαφάνισω. (ἀκολουθεῖ) Γ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΘΝΩ ΛΟΥΤΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ 1884 ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΑΥΤΟΥ.

ΥΠΟ Γ. ΑΙΣΩΠΙΔΟΥ, Ιατροῦ (ἐν Κύθνῳ).

Διορισθεὶς κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος παρὰ τῶν ἐνοικιασῶν τοῦ κα-
στήματος τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, τῇ ἐγκρίσει καὶ τοῦ Σ. Ἱατροσυνεδρίου,
ὡς ἱατρὸς τῶν λουτρῶν τούτων, καθήκον ἐθεώρησα νὰ δημοσιεύσω τὸ
ἐξαγόμενον τῶν παρατηρήσεών μου, ὅσαι ἡδυνήθην νὰ συλλέξω κατὰ τὸ
ἔτος τοῦτο. Πρὸς τοῦτου ὁμῶς θὰ προτάξω σύντομον περιγραφὴν τῆς το-
ποθεσίας τῶν λουτρῶν ὡς καὶ τοῦ κατιστήματος.

Α'.

Πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν μέρος τῆς Κύθνου, καὶ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο
ἀκριβῶς τῆς νήσου τὸ καταντικρὺ τῆς ἐρημονήσου Γυάρου, βράχοι ἀπότο-
μοι πρὸς τὴν θάλασσαν ἐνθεν καὶ ἐνθεν προσεβάλλοντες, σχηματίζουσι
κόλπον ἀναπεπταμένον πρὸς βορρᾶν ἄνεμον, οὗ δ' ὁ μυχὸς ἀπολήγει κατ' ἐν-
θεῖαν εἰς ἀμμώδη, ὀβελή, θαλὴν παραλίαν, ἥς ἡ ἀπὸ βράχου εἰς βράχον
ἀπόστασις δὲν εἶναι μείζων τῶν 200 μέτρων ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς δὲ ταύτης
παραλίας ἐκτείνεται πρὸς τὴν ξηρὰν κατ' ἀνάλογίαν πρὸς τὴν εὐθύγραμ-
μον αὐτῆς ἐκτασιν μικρὰ καὶ ἐν εἴδει πετάλου μετὰ μικρὰν ἀνωμαλίαν πε-
διάς ὑπ' ἀγρῶν καὶ ἀμπελίων κατὰ τὰ ἐνδότερα κύβητος περιβαλλομένη ἐκ
ὕψους, διὰ λόφων καὶ βουνῶν ξηρῶν καὶ ἐπτετημένων πάσης δεινότη-
τος, εὐθὺ δὲ ἀπὸ τῆς παραλίας καὶ εἰς ἀπόστασιν 100 περίπου μέ-
τρων αὐτῆς ἀναβλύσουσιν ἐκ δύο πηγῶν τὰ ἱαματικά νήματα παρὰ τῇ
ὑπὸ βράχου ἀφ' οὗ εἰσι ὠκοδομημένον τὸ ἤδη ὑπάρχον κατὰστημα.

Β'.

Εἰς τοῦς πρόποδας τῶν ἐνθ' εἰρημένων λόφων καὶ ἐπὶ μικροῦ ὕψους
τοῦ ἐστὶν ὠκοδομημένο, τὸ ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρχον κατὰστημα, ἐκείθεν
πανταχόθεν καὶ ὅλως ἐκτεθειμένον πρὸς τὴν θάλασσαν, λίαν δροσερὸν
καὶ εὐώδες κατὰ τὸ θέρος, ὡς ἐκ τῶν πνεόντων ἐτησίων λεγομένων
ἀνέμων.

Τὸ ὅλον τοῦ κατιστήματος, ὡς σήμερον ἔχει, ἀπαρτίζεται ἐξ 66 θω-
ματίων εὐρύχωρων καὶ κάλλιστα διεσκευασμένων, ὧν 16 μικρὰ, χρήσιμα
πρὸς κατοικίαν ἐνὸς μόνον ἀνθρώπου, 3 εὐρύχωροι αἰθουσαι, ὧν ἡ μία χρη-
σιμεύει δι' ἐστιατόριον αἰ δὲ λοιπαὶ δύο πρὸς συνάθροισιν τῶν φοιτητῶν
καὶ 3 μαγειρεῖα.

Ἀπαντα τὰ δωμάτια καὶ αἱ αἰθουσαι εἰσι διεσκευασμέναι δι' ἀπάντων
τῶν ἀπαιτούμενων σκευῶν καὶ ἐπίπλων, πλὴν κλινιστρωμένων.

Εἰς τὸ πρόπαιον μέρος τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος ὑπάρχει ὠρεῖον καὶ εὐ-
ρύχωρον μαρμαρέστιον παρέρημα τοῦ κατιστήματος διὰ διαδρόμου
θολώτου μετ' αὐτοῦ συνεχόμενον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσὶν οἱ λουτῆρες 14
τὸν ἀριθμὸν, τοποθετημένοι ἕκαστος εἰς ἰδιαιτέρον εὐρύχωρον δωμάτιον,
κατεσκευασμένοι καὶ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης ἐκ μονολίθου μαρ-
μαρέου τοῦ Πεντελικοῦ, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους φέρεται διὰ σωλήνων μολυ-
βδίνων ἐκ τε τῶν πηγῶν καὶ ἐκ τῶν ψυχτηρίων δεξαμενῶν τὸ πρὸς λαο-
σιν ὕδωρ.

Γ'.

Αἱ πηγαὶ τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων εἰσι δύο, ἡ ἐσωτερικὴ ἡ τῶν ἀγρῶν
Ἀναργύρων, καὶ ἡ τοῦ Κακκάδου. Καὶ ἡ μὲν ἐσωτερικὴ ἀναβλύει ἐξ ἐνὸς
βράχου, ἀφ' οὗ εἶναι ὠκοδομημένη ἡ δυτικὴ ἀκρὰ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυ-
γος, ἡ δὲ ἑτέρα ἡ τοῦ Κακκάδου ἀναβλύει παρὰ τὸν ὑπάρχοντα ναὸν
ἐκ τινος ὁπῆς ἐχοῦσιν σχῆμα μικροῦ κρητῆρος, ἀπέχουσι δὲ ἀπ' ἀλλήλων
περὶ τὰ 40 μέτρα. Τὸ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς πηγῆς ἀναβλύον ὕδωρ εἶναι
διαυγές, ὑπόπικρον τὴν γεῦσιν καὶ ὑπόχλωρον, καὶ ἔχει θερμοκρασίαν 32° K.
τὸ δὲ ἐκ τῆς τοῦ Κακκάδου ἀναβλύον ὕδωρ θολερὸν, σκωριόχρουν, ἄχμυρδον
καὶ πικρὸν ἔχει θερμοκρασίαν 44° R.

Χημικὴ ἀνάλυσις τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων τῆς Κύθνου ἐγένετο τὸ πρῶ-
τον κατὰ τὸ 1830 ὑπὸ τινος ἀπαιροῦσιν ἀποσταλείσης παρὰ τῆς τότε
κυβερνήσεως καὶ συνισταμένης παρὰ τῶν κυρίων Kiber καὶ Cabissol
Ῥώστων ἱατρῶν, τοῦ ἀρχιάτρου τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ κυρίου Zuccarini,
καὶ τοῦ ἀρχιφαρμακοποιοῦ κυρίου Malin. Κατόπιν τῆς ἀναλύσεως τούτων
κατὰ τὸ 1833 ἐξητάθησαν παρὰ τοῦ ἀξιολόγου κυρίου Αἰνδερέρ. Κατὰ
δὲ τὸ 1856 ἡ κυβερνήσις ἀπέστειλεν ὕδατα τῆς πηγῆς τοῦ Κακκάδου
πρὸς τὸν ἐν Μονάχῳ διάσημον χημικὸν κύριον Lebig, οὗτινος ἡ ἀνάλυσις
ἐδημοσιεύθη ἐν ἐκτάτει διὰ τοῦ τότε ἐκδιδόμενου ἱατρικοῦ περιοδικοῦ
συγγραμματος δ' α' Ἀσκληπιδίου τεύχος Α'. 1856, ἑκτοτε μέχρι τοῦ 1873
οὐδεμίαν φροντίδα ἐλήφθη διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑδάτων, ὁ δὲ σταλεὶς
κατὰ τὸ 1873 κ. Χρυστομάκος ὅπως ἐπιτοπίως ἐξετάσῃ τὰ ὕδατα δὲν
ἐδημοσίευσεν εἰσέτι τὸ ἐξαγόμενον τῶν παρατηρήσεών του.

Δ'.

Ἐκθεσις τῶν κατὰ τὸ παρελθόν θέρος (1884) ἐργασιῶν.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον τῶν λουτρῶν, αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι
τοῦ κατιστήματος ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 5ης Μαΐου καὶ ἐληξαν τὴν 24 Σε-
πτεμβρίου. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα πρῶτον 337 πάσχοντες

ἐκ διαφόρων νοσημάτων. Ἡ διαμονὴ εἰς πάντας ὑπῆρξεν εὐχάριςτος, διότι οὐδενὸς τῶν ἀναγκαιῶν ἐστερήθησαν, καθ' ὅσον τὰ πρὸς συντήρησιν ἀπαιτούμενα ἦτο ἀφθονά, καλλίστης ποιότητος καὶ λίαν εὐώδη. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ καταστήματος δὲν ἐφείσθησαν ἐξόδων πρὸς τὴν ἐν γένει τακτοποίησιν τοῦ καταστήματος, ὁ μόνος δὲ αὐτῶν πόθος ἦτο πῶς νὰ καταστήσωσιν εὐχάριστον καὶ ἄνετον τὴν διαμονὴν τοῖς λουομένοις· ἡ ὑπερσία τοῦ καταστήματος ἐνηργήθη τακτικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ὑπάρχοντα κανονισμόν· οὐδὲν δὲ ἐκ τῶν ἐπιδημικῶν ἢ ἐνδημικῶν νοσημάτων ἀνεπτύχθη, οὐδὲ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν αὐτῶν ἐξαίρουμένων, πρὸ πολλοῦ ἀποξηρανθέντων τῶν ἐκεῖ που εὐρίσκομένων μικρῶν ἐλῶν καὶ τηρουμένης ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀπαιτουμένης καθαριότητος.

Ἐκ τῶν 337 προσελθόντων 2 ἠρίθμουν τὸ πέμπτον τῆς προσελύσεως εἰς τὰ λουτρά τῆς Κύθνου ἔτος, 2 τὸ τέταρτον, 49 τὸ τρίτον, 118 τὸ δεύτερον, οἱ δὲ λοιποὶ 165 τὸ πρῶτον, οὐχ' ἦττον καὶ ἐκ τούτων πλείονες τῶν 20 εἶχον ἐπισκεφθῆ καὶ ἄλλοτε τὰ λουτρά τῆς Κύθνου, ἄλλοι πρὸ δεκαετίας, ἄλλοι πρὸ ὀκταετίας κ. οὐ κ.

Ἐκ τῶν 337 προσελθόντων κατὰ τὸ παρὶθὸν θέρος ἔπασχον τὰ ἐξῆς νοσήματα·

1. — Ρευματισμοὶ ἐν γένει 179, τούτων 162 χρονίους, 17 δὲ μόνον ὄξεϊ κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν·

α'. — Ρευματισμὸν δεξιῦ γόνατος 18· ἐκ τούτων 14 ἐθεραπεύθησαν, 4 δὲ ἐβελτιώθησαν.

β'. — Ρευματισμὸν ἀριστεροῦ γόνατος 29· ἐκ τούτων 18 ἐθεραπεύθησαν, 5 ἐβελτιώθησαν, εἰς 6 δὲ ἔμεινεν ἄγνωστον τὸ ἀποτέλεσμα.

γ'. — Ρευματισμὸν κατ' ἀμφοτέρω τὰ γόνατα 16· τούτων 9 ἐθεραπεύθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ 7 σπουδαίως ἐβελτιώθησαν.

δ'. — Ρευματισμὸν τῆς κατὰ τὸ δεξιὸν ἰσχίον ἀρθρώσεως 10· ἅπαντες ἐθεραπεύθησαν.

ε'. — Ρευματισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἀριστερὸν ἰσχίον ἀρθρώσεως 18· τούτων οἱ 12 ἐθεραπεύθησαν, 2 ἐβελτιώθησαν, εἰς τοὺς λοιπούς δὲ 4 ἔμεινεν ἄγνωστον τὸ ἀποτέλεσμα.

ς'. — Ρευματισμὸν τῆς κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον ἀρθρώσεως 8· ἅπαντες ἐθεραπεύθησαν.

η'. — Ρευματισμὸν τῆς κατὰ τὸν δεξιὸν ἀγκῶνα ἀρθρώσεως 3, εἰς ἅπαντας ἐπῆλθε μεγίστη βελτίωσις.

θ'. — Ρευματισμὸν τῆς κατὰ τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα ἀρθρώσεως 2· ἀμφοτέροι ἐθεραπεύθησαν.

ι'. — Ρευματισμὸν τῆς δεξιᾶς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως καὶ τῆς θήκης τῶν τενόντων 1. Θεραπεία.

ια'. — Ρευματισμὸν ἀριστερᾶς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως 5· ἅπαντες ἐθεραπεύθησαν.

ιβ'. — Ρευματικὴ δσφυαλγία 21· τούτων 17 ἐθεραπεύθησαν, ἅπαντες δὲ οἱ λοιποὶ σπουδαίως ἐβελτιώθησαν.

ιγ'. — Ρευματικὴ πλευρωδυνία 7, εἰς ἅπαντας ἐπῆλθε μεγίστη βελτίωσις.

ιδ'. — Ρευματικὴ ὠμοδυνία 17· τούτων 11 ἐθεραπεύθησαν, 3 ἐβελτιώθησαν, τοῖς δὲ λοιποῖς 3 ἔμεινεν ἄγνωστον τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡτοι ἐν ὄλῳ 166 ἔπασχον ἐκ ρευματισμῶν, οἱ δὲ λοιποὶ 13 ἦτιώοντο μὲν πόνους ρευματικούς (ὡς αὐτοὶ ἔλεγον), δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ εἰπωσιν ἀκριβῶς ποῦ οὗτοι εἶχον τὴν ἔδραν αὐτῶν, διότι ἄλλοι μὲν τούτων ἔλεγον ὅτι καθ' ἀπάσας τὰς ἀρθρώσεις ἠσθάνοντο πόνους, ἄλλοι δὲ κατὰ τὸ ἕτερον ἡμισυ τοῦ σώματος καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Οὐχ' ἦττον καὶ οὗτοι ποιησάμενοι χρῆσιν τῶν λουτρῶν ἅπαντες ἐβελτιώθησαν. Ἀνακαίφαι-οῦντες ἅπαντας τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀνωτέρω ἀσθενῶν εὐρίσκομεν ὅτι πᾶσχοιτες ἐκ ρευματισμῶν προσῆλθον 179, ἐκ τούτων ἐθεραπεύθησαν 116, ἐβελτιώθησαν 59, εἰς 12 δὲ ἔμεινεν ἄγνωστον τὸ ἀποτέλεσμα.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

Ἐπιτομὴ τῆς ιστορίας τῆς ἱατρικῆς ὑπὸ J. BOUILLET με-
ταγλωττισθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ Ν. Η. Χαρίση. — Βον.
Ἀθήνησιν 1885. Δρ. 7.

Ὁ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ὑφηγητὴς τῆς Γενικῆς Παθολογίας καὶ Ν. Παρίτης ἀρίστην ποιησάμενος ἐκλογὴν συντόμου ἐγχειριδίου τοῦ τόσῳ σπουδαίου τῶν ἱατρικῶν ἐπιστημῶν τούτου κλάδου, οὐ μόνον πιστῶς με-
τεγλώττισεν αὐτὸ ἀλλὰ καὶ πολλὰς προσέθετο προλήκας διὰ σημειώ-
σεων διακρινόμενων δι' ἰδίαν ἀστερίσκων πρὸ πάντων· εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν ἱατρικὴν, τὰ Ἀσκληπιεῖα κλ. καταστήσας οὕτω τὸ βρ-
γὸν τελειότερον ἔμα δὲ καὶ χρησιμώτερον παντὶ Ἑλληνι ἱατρῷ.

Ἡ ὅλη ἐν τῷ συγγράμματι διατείνεται εἰς ἐπὶ τὰ μεγάλας περιόδους
αἵτινες ὑποδιαιροῦνται εἰς πλείονας ἐποχάς.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη περίοδος περιλαμβάνει τὴν γένεσιν τῆς ἱατρικῆς μέ-
χρι τοῦ Ἱπποκράτους.

Ἡ δευτέρα δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐκείνη τῶν διαδόχων αὐτοῦ μέχρι τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ τρίτη δὲ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρινὴν σχολὴν μέχρι τῆς ἱατρικῆς τῶν Ἀράβων.

Ἡ τέταρτη δὲ κατὰ τὴν ἱατρικὴν τῶν Ἀράβων μέχρι τῆς ἀναγεννήσεως.

Ἡ πέμπτη δὲ κατὰ τὴν ἀναγεννήσιν μέχρι τοῦ 12' αἰῶνος.

Ἡ ἕκτη τὸν 13' μέχρι τοῦ 16' αἰῶνος.

Ἡ δὲ ἑβδόμη τέλος δὲ κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Περὶ τῆς ἑβδόμης διὰ τὰς μετὰ πολλὰς τῆς μεθόδου καὶ ἀκριβείας.

Ἡ γλῶσσα τῆς μεταφράσεως εἶναι σαφὴς καὶ ὁμαλὴ, καθαρὸν οὖν.

Τοιοῦτο σύγγραμμ. οὕτω ἐπιτυχῶς μεταγλωττισθὲν θαρροῦντως συνιστῶμεν τοῖς συναδέλφοις.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΜΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ.

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 251).

Ἀρθρον 7. — Οἱ δὲ βοηθοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ διευθυντοῦ ἔργοντο; ἐκαστοτὲ τὴν ἐργασίαν, ἐκαστοῦ αὐτῶν.

Ἀρθρον 8. — Κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων τῶν φοιτητῶν οἱ τε παρασκευάζονται καὶ οἱ βοηθοὶ ὀφείλουσι νὰ παρασκευάζωσι παρασκευάσματα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ἀνατομικοῦ μουσείου κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ διευθυντοῦ.

Ἀρθρον 9. — Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ ἐργαζομένων διατάσσεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἀρθρον 10. — Περὶ πάσης ὀλιγορίας, ἢ ἀμελείας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου, ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἀναγγεῖν τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν καὶ νὰ ζητῇ παρ' αὐτῆς τὴν ἐπὶ ἀνδρώσιν τῶν πλημμελῶς γενομένων.

Ἀρθρον 11. — Οὐδεὶς φοιτητὴς εἶναι δεκτὸς εἰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις, ἐὰν μὴ προσάγῃ ἀποδείξεις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου μαρτυροῦσας ὅτι κατὰ τὰς πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, ἠσκήθη περὶ τὰς ἀνατομὰς ἐν τῷ ἀνατομικῷ φροντιστηρίῳ. Ἐὰν δὲ διὰ νόσον ἢ δι' ἄλλην αἰανδήματα αἰτίαν μὴ δυνατὴν νὰ διανύσῃ τὴν σειρὰν τῶν ἀσκήσεων, ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ αὐτὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Ἀρθρον 12. — Ἐκαστος δευτεροετής φοιτητὴς ὀφείλει νὰ παρασκευάσῃ ἐν τοῦλάχιστον παρασκευάσμα καὶ ὑπαγορεύσιν τοῦ διευθυντοῦ.

Τὰς δὲ ἀποδείξεις τῶν ἀσκήσεων τῶν δευτεροετῶν φοιτητῶν ἐκδίδει ὁ διευθυντὴς μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ εἰρημένου παρασκευασματος. Ἐκ τῶν παρασκευασμάτων τούτων ὅσα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ κριθῶσιν ἄξια ἀποτίθενται ἐν τῷ ἀνατομικῷ μουσεῖῳ φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ παρασκευασαντος αὐτῶν φοιτητοῦ.

Ἀρθρον 13. — Ὁ διευθυντὴς ὀφείλει ἐν τέλει ἐκαστοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ Πρυτάνεως πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸν ἀκριβῆ ἐκθέσιν τῶν ἐν τῷ ἀνατομικῷ φροντιστηρίῳ πεπραγμένων, ἐμφαινόντων προσέτι ὀνομαστικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσκηθέντων φοιτητῶν, τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν, τὰς ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τυχόν ὑπαρχούσας ἐλλείψεις καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπανορθώσεως αὐτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀρθρον 14. — Ἐκαστος φοιτητὴς πρωτοετής τε καὶ δευτεροετής ὑποχρεοῦται εἰς εἰσφοράν ἐτησίαν τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἣν καταβάλλει τῷ ταμίᾳ τοῦ πανεπιστημίου ἅμα τῇ ἐγγράφῃ ἢ τῇ ἀνανεώσει τοῦ εἰσιτηρίου αὐτοῦ. Οὐδὲν δὲ φοιτητὴς πρωτοετὴς ἢ δευτεροετὴς χορηγεῖται εἰσιτήριον ἐὰν μὴ ὑπάρχῃ προσηρητημένη ἢ περὶ ἀποτίσεως τῆς εἰσφοράς αὐτῆς διπλότυπος ἀπόδειξις τοῦ εἰρημένου ταμίου.

Ἀρθρον 15. — Ἐκαστὸς φοιτητὴς δίδονται ἐν ἀρχῇ τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ ἀποδείξει τὰ ἀναγκαζομένα πρὸς ἀνατομὰς ἐργαλεῖα, ἅτινα ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ μετὰ τὸ πέραν τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ.

Ἀρθρον 16. — Ἀπασαί αἱ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου δαπάναι χορηγοῦνται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐξ οὗ καταβάλλονται καὶ τὰ πρὸς διδασκαλίαν, διατήρησιν τῶν παρασκευασμάτων καὶ ἀγορὰν ὀργάνων ἀπαιτούμενα ἀναλώματα.

Ἀρθρον 17. — Πᾶν ἀντικείμενον εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματα δοριζόμενα καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1886.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. Τρικούπης, Κ. Λομβάρδης, Σ. Δραγούμης, Γ. Θεοτόκης, Π. Μανέτας,

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Π. Μανέτας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὁργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τύτανον. Ἐξιδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνη καὶ Στρυχνίνη. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Θερμολιπιδεὺς συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γαστρὶν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐκτῆσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίως βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὁργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ὡς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννεύρωσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὁρεξίν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἥτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἄγγελία ὤριστα μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαιίνης (Pétréoline).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιοῦ, διδάκτορος ἱατρικῆς τῆς ἐν Παρίσι τοῖς ἱατρικῆς Σχολῆς.

Διπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργοστάσιον ἐν Aube-villiers (Seine).

Λονδίνον, 103, London Wall.

Τῆς Πητρελαιίνης χρήσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαιίνη, ἢ Γαλλικὴ Βασιλλίνη, ἥς χρήσις γίνεται ἐν ἅπασι τοῖς ῥοσοκομείοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρα, ἄχρους ἢ μωρὰ τὴν γαστρὶν,

διὰ τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ δεθείας. Μεγάλῃ γίνεται αὐτῆς χρήσις εἰς τὴν ἱατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θερμεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Παράδας τῶν μαστῶν Ρωγμὰς, Εὐλογίαν, Ἐρυσίπελιν, Πιτυρίασι, Ἐκζεμα καὶ πάσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλῃς χρησιμότητος εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἡ ὑπογραφή LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρήται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροῦχος σκεύασμα ἀφομοιούμενον.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σιδήρου.

Στομαχικόν, τονωτικὸν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν ὁ πεπτονικὸς σιδηρὸς δὲν ἀποσυντίθεται ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἄλλας τοῦ σιδήρου σκευάσεις.

Λέγεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν γεῦμα ἐν οἰσθητῇ ὑγρῇ.

ΟΙΝΟΣ ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN

Εἰς δόσιν μικροῦ ποτηρίου μετὰ τὸ φαγεῖν.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσ(τ)πόλει.

Μεγάλῃ δόδι Γαλατᾶ 35.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ. ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ. ΝΕΥΡΩΣΕΙΣ

Τὸ Σεράπιον τοῦ HENRY MURIE μετὰ Βρωμιούχου καλίου (μὴ ἐμπεριέχοντος χλωριοῦχος καὶ ἰωδιοῦχος καλίου) ἐν χερσὶν τῶν ἱατρῶν τῶν ἐν Παρίσι τοῖς εἰδικῶν θεραπευτηρίων ἔσχε λίαν αἰτία ἀποτελέσματα ἐπενεγκὸν σπουδαίας ἰάσεις, καθ' ἃ ἐν τοῖς περιοδικοῖς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμιούχου τούτου σκευάσματος ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ ὁφείλεται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαριότητα, καὶ τὴν μαθηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἁλτος ὡς καὶ εἰς τὴν συνένωσιν αὐτοῦ μετὰ σεραπίου φλοιοῦ νεοκιντίνου.

Ἐκαστον κοχλεάριον σεραπίου τοῦ HENRY MURIE ἐνέχει 2 γραμμάτια βρωμιούχου καλίου.

Τιμὴ τοῦ φιαλίου 5 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλῃ δόδι Γαλατᾶ 35.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE
Rákoczy
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
 ΤΩΝ ΛΑΒΑΦΩΝ LOSER
 Το αὐτοφύες πικρὸν ὕδωρ Rákoczy εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικά ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. κύτου 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν καὶ προτιμάται εἰς κοιλιατῆς νόσους τῆς κάτω διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀφθονον θεικὸν μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rákoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἱατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προτιμάται καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνίσταται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἱατρῶν ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Butapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἱατρῶν Panvel ἐν Παρισίοις, Charle-Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τρένταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pacha ἐν Καίρῳ, Schuss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rekitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μόσχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκαστοτε πληρουμένων παρ' ἡμῶν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείαις καὶ φαρμακεμπορείαις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργαντζά. — Στοιχεῖα ἱστορικοδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τίμη τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32. Πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πικρῶν.

GALEZOWSKI. — Des cataractes et de leurs opérations. Conférences cliniques. — Brochure in. 8o. de 52 P. Prix. 4. f. 50. Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

J. BOUILLET. Ἱστορία τῆς ἱατρικῆς. μεταγλωττισθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ κ. **N. H. Παρίση.** — Τυμᾶται δρ. 7, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

Α. Κ. Δαμβέργη. — Καθηγητοῦ τῆς γημετρίας. — Νοθεύσεις ἐσώδημων καὶ ποτῶν καὶ ἐξέλεγχος αὐτῶν. Εἰς 16ον. Ἀθῆναι. Τυμᾶται Δραχ. 2.